

[Duetoft]

sig i politiske slogans, for ellers tror jeg bestemt, SF ville blive dømt for falsk varebetegnelse. For at rejse land og rige rundt og fortælle, at man skal sige nej til denne traktat, fordi integrationen er for stor, og samtidig så sige, at i øvrigt skal vi have nogle bedre miljøregler, uden at fortælle, at et nej vil betyde det stik modsatte, fordi bedre miljøregler vil betyde, at EF skal bestemme endnu mere på miljøområdet, end de gør i Maastrichttraktaten, altså en væsentlig stærkere integration, det synes i alt fald at være en underlig måde at sælge varen på. Sandheden er jo, hr. Gade, at SF er indstillet på at ændre nogle af enstemmighedsafgørelserne på områder inden for miljøområdet, hvor andre i Danmark er glade for, at der er enstemmighed, fordi det bl.a. hindrer, at vi får atomkraft.

Jeg vil gerne have hr. Gade til at gentage, hvad hr. Gade sagde under andenbehandlingen, for da havde hr. Gade lidt problemer med at svare på et tilsvarende spørgsmål, men kom ud i et eller andet med: Nåh nej, men så skulle man jo traktatfæste, at det her gjaldt ikke atomkraft. Vi kunne altså godt vedtage med flertalsafgørelse på energiområdet – bare ikke vedrørende atomkraften. Det synes jeg er en meget avanceret måde, og det er det, der får mig til at sige, at det er altså SF's politik, der skal traktatfæstes, og det kan vi jo se om vi kan få de andre lande til at genforhandle.

Men jeg vil gerne spørge hr. Gade: Er det ikke korrekt, at SF ønsker flere flertalsafgørelser vedrørende den sociale dimension og på miljøområdet, og at det er en større integration end det, der ligger i Maastrichttraktaten? Og hvordan får hr. Gade så det til at matche med det generelle indtryk og de generelle fraser i SF's politik, nemlig at integrationen er gået for vidt? Jeg synes, at man har et forklaringsproblem.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Hr. Gade affejede den sociale dimension med en bemærkning om, at den er der stor usikkerhed om. Jeg har indtryk af, at hr. Gade først er tilfreds i det øjeblik, man ikke blot vedtager Traktaten, men også samtlige de direktiver og forordninger, der overhovedet kan tænkes under en sådan traktat. Indtil da vil hr. Gade mene, der er stor usikkerhed. Men der er jo

dog teksten. Står der f.eks. ikke i teksten, at der skal være kvalificeret flertal vedrørende arbejdsvilkår, lige behandling af mænd og kvinder, høring og information af de ansatte i store firmaer, integration af udstødte fra arbejdsmarkedet? Og står der f.eks. ikke også, at man ikke kan lovgive om lønspørgsmål i den sociale dimension? Det vil jeg da gerne have bekræftet, fordi det synes mig ikke at være så forfærdelig usikkert.

Så var der også en bemærkning om, at vi bindes til en bestemt økonomisk politik, og det er lidt i forlængelse af tidligere korte bemærkninger fra hr. Gade, nemlig at der automatisk er modstrid mellem beskæftigelse og bekæmpelse af inflation. Er det ikke korrekt, at det land, der faktisk har påvirket teksten på netop dette område, nemlig Tyskland, at det gamle Vesttyskland i 30 år formåede at kombinere lav inflation med god beskæftigelse? Er der faktisk ikke lige præcis af Tyskland leveret modbeviset for hr. Gades bemærkning?

Den sidste bemærkning, jeg har her, er, at hr. Gade tænker så meget på de øvrige nordiske landes befolkninger, men vil et dansk nej ikke netop betyde, at de øvrige nordiske landes befolkninger fratages retten til at sige ja eller nej ved en folkeafstemning om et medlemskab, fordi medlemskabet bliver uaktuelt i tilfælde af et dansk nej?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Gade beskæftigede sig i indledningen meget med de fattige lande. Det vil jeg gerne følge op og spørge hr. Gade, om det ikke er en fordel for disse fattige lande, at der i Unionstraktaten er kommet et afsnit ind om ulandspolitik. Det er jo som bekendt ikke med i den gamle traktat.

Så vil jeg også gerne spørge til ønsket om at indføre en CO₂-afgift med et kvalificeret flertal på EF-plan. Det vil så samtidig indebære, at vi skal have kvalificeret flertal vedrørende indkomstskatter, for tingene hænger jo sammen. Er det det, SF ønsker?

Og til sidst: Hvad skal der til, før SF siger ja?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):